

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research Method) เพื่อการศึกษาความแตกต่างของภูมิหลังกับลักษณะนิสัยนักศึกษาด้านมาเคียวิลเลียนนิสซึม ลักษณะด้านสิทธิอันต์ และความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมาเคียวิลเลียนนิสซึม ลักษณะด้านสิทธิอันต์และความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ใน สถาบัน 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยจำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนระยะเวลาในการเดินทางมาเรียน ภูมิฐานะ อาชีพบิดามารดา รายได้บิดามารดา สถานภาพครอบครัวและสถานที่พักขณะกำลังศึกษา

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ก) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาใน 3 สถาบัน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 8,412 คน ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ในคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลและรามาทิบัติ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์และคณะสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 4,675 คน

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรในคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะโบราณคดี คณะมัณฑนศิลป์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 1,657 คน

3. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในคณะเกษตร คณะอุตสาหกรรมและการเกษตร คณะวนศาสตร์ คณะประมงและคณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 2,301 คน

ข) กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกสุ่มนิสิตนักศึกษาทั้ง 3 สถาบันที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งลงทะเบียนและกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 รวมทั้งสิ้นจำนวน 8,412 คน โดยการสุ่มแบบขั้นตอน (Multi Stage Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างที่ค่าความเชื่อมั่น $95\% \pm 5$ ของ Yamane (อ้างถึงในประคอง กรมสูตร, 2532) แล้วหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งเป็นชั้นหรือพวก (Stratified Random Sampling) อย่างเป็นสัดส่วนแล้วจึงสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา และคณะวิชา ได้ตัวอย่างประชากรทั้งหมด 354 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดลักษณะนิสิตนักศึกษาซึ่งปรับปรุงมาจาก แบบวัดลักษณะมาเคียวิลเลชันนิสซึม ของคริสตี้และเกิส (Chistie and Geis อ้างถึงใน Robinson and Shaver, 1976) และแบบวัดลักษณะด้านสิทธิอันต์ (Dogmatism Scale Form D.) ของ รอคีช (Rokeach, 1960) และในส่วนของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยรวมแบบวัดและแบบสอบถามเข้าเป็นชุดเดียวกัน รวม 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับสถานภาพหรือข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นการถามข้อเท็จจริงในเรื่อง เพศ อายุ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา ค่าใช้

จ่ายต่อเดือน ระยะเวลาในการเดินทางมาเรียน ภูมิลาเนา อาชีพบิดามารดา รายได้บิดามารดา สถานภาพครอบครัวและสถานที่พักขณะกำลังศึกษา เป็นคำถามแบบเลือกตอบมีจำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดลักษณะมาเคียวิลเลี่ยนนิสซึม ลักษณะด้านสิทธิอันต์ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองซึ่งตามข้อคำถามนี้ให้ผู้ตอบประเมินพฤติกรรมของตนเองตามการรับรู้ของตนเอง ข้อคำถามแบ่งออกเป็น

1. ข้อ 18-37 เป็นแบบวัดลักษณะมาเคียวิลเลี่ยนนิสซึม
 2. ข้อ 38-57 เป็นแบบวัดลักษณะด้านสิทธิอันต์
 3. ข้อ 58-77 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
- ซึ่งข้อคำถามทั้ง 60 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่ให้ผู้ตอบประมาณค่า 6 ช่วง ของคริสตี้และเกิส (Christie and Geis) และโรคิช (Rokeach) ที่ให้ผู้ตอบแบบวัดและแบบสอบถามประเมินค่า (6-1) เลือกเพียงคำตอบเดียว ซึ่งในการเลือกแบ่งเป็น 6 สเกล เนื่องจากว่า 6 สเกล เป็นเลขคู่จะช่วยให้การแบ่งค่าความรู้สึกชัดเจน ความรู้สึกจะไม่ตกอยู่ที่ปานกลาง ในจำนวน 60 ข้อ เป็นคำถามเชิงนิเสธ จำนวน 9 ข้อ คือ ข้อ 20, 21, 23, 24, 26, 27, 28, 31, 33 ส่วนข้อ 35, 36, 37, 71, 73, 77 ให้ลักษณะและความคิดเห็นเป็นกลาง (Neutral) ไม่นับคะแนนเนื่องจากไม่มีอำนาจจำแนกแต่มีความชัดเจนในทางทฤษฎี

การศึกษาและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมาเคียวิลเลี่ยนนิสซึม ลักษณะด้านสิทธิอันต์ และความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
2. ศึกษาและแปลแบบวัดลักษณะมาเคียวิลเลี่ยนนิสซึม ของ คริสตี้ และ เกิส (Christie and Geis) ซึ่งมีข้อคำถาม 64 ข้อ และแบบวัดลักษณะด้านสิทธิอันต์ของ โรคิช ฟอรัม ดี (Rokeach's Dogmatism Scale Form D.) ซึ่งมีข้อคำถาม 60 ข้อ แบบวัดทั้ง 2 ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) ที่ให้ผู้ตอบประเมินค่า 6-1 เลือก

เพียงคำตอบเดียว ตรวจสอบการแปลโดย พรชูลี อาชวอรุง จากนั้นเพื่อความสะดวกในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจึงได้พิจารณาเลือกข้อคำถามจากแบบวัดโดยคงข้อคำถามในการวัดลักษณะต่าง ๆ ตามแบบวัดลักษณะมาเคียวิลเลียนนิสซึม ลักษณะด้านลัทธิธรรมาวัฑฒนศาสตร์ ไว้ทั้งหมด แต่ลดจำนวนข้อให้เหลือเพียงด้านละ 20 ข้อ เพื่อให้สั้นและกระชับรัดกุมเหมาะกับการทดสอบความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนแบบสอบถามด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม 20 ข้อ รวมแบบสอบถามทั้งหมด 60 ข้อ

3. ให้นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 20 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศไทยทั้งที่เป็นปัญหาและเงื่อนไขต่อการพัฒนาประเทศคนละ 20 ข้อ เพื่อนำมาพิจารณาความหลากหลายทางความคิดอันอาจมีข้อแตกต่างจากเอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาได้ที่เกี่ยวข้อง พิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีแต่สาระสำคัญมีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ

4. รวบรวมประเด็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใน ข้อ 2. มาสรุปรวมกับการแสดงความคิดเห็นของนิสิตในข้อ 3 มาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อหาความสมบูรณ์ในเนื้อหาแล้วสร้างเป็นแบบสอบถามขึ้นในส่วนของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยมีจำนวน 20 ข้อ

5. นำแบบวัดและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัยจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ดังรายนามต่อไปนี้

5.1 ผศ.ดร.ธิดารัตน์ บุญชัช หัวหน้าภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2 รศ.ดร.พรชูลี อาชวอรุง อาจารย์ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 รศ.ดร.สำเนาวิ ขจรศิลป์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อดีตรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

5.4 ผศ. บัณฑิต อ่อนคำ อาจารย์พิเศษ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีและสังคม (เกริก)

5.5 อ. วิทยากร เชียงกุล นักเขียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต

6. นำแบบวัดและแบบสอบถามที่ได้ ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 10 คนอ่าน เพื่อทดสอบความเข้าใจในภาษาของข้อความว่าสื่อความหมายตรงกันหรือไม่ แล้วทำการคัดเลือกข้อความที่ใช้โดยการปรับปรุงข้อความและภาษาในบางข้อ

7. นำแบบวัดและแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงรูปแบบ ภาษา ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่รู้จัก (Known Groups) ซึ่งคาดว่าทำนายลักษณะทางทัศนคติได้ กลุ่มที่เลือกเหล่านี้คือ กลุ่มนักกิจกรรม (Activists) ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกลุ่มที่คาดว่าจะมีลักษณะมาเค็ยวิลเลี่ยนนิสซึมและลักษณะด้านสิทธิขั้นต่ำ รวมทั้งมีความคิดเห็นที่มีต่อด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ไปในทางเสรีนิยมและกลุ่มการโรงในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งคาดว่ามีความลักษณะด้านมาเค็ยวิลเลี่ยนนิสซึมและลักษณะด้านสิทธิขั้นสูง รวมทั้งมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองไปในทางอนุรักษ์นิยม จำนวนกลุ่มละ 30 คน เปรียบเทียบความแตกต่าง ด้วยการวิเคราะห์ค่าที (t-test) ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างนักกิจกรรมและการโรง พบว่าจะแนนเฉลี่ยด้านมาเค็ยวิลเลี่ยนนิสซึม ลักษณะด้านสิทธิขั้นและความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของ 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการทดสอบความแตกต่างรายข้อ พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ในข้อความ 60 ข้อ จากคำถามทั้งสิ้น 60 ข้อ ซึ่งผลการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข. นอกจากนี้ได้นำแบบวัดและแบบสอบถามไปศึกษาเพื่อวัดความสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) พบว่าข้อความของแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อแสดงไว้ในภาคผนวก ข.

8. หาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86 และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเฉพาะด้าน

ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ลักษณะด้านมาเคียววิลเลี่ยนนิสซิมได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .78 ลักษณะด้านสิทธิขั้นต้นได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .78 ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .84

9. ปรับปรุงแบบวัดและแบบสอบถามด้านภาษา ในข้อที่มีปัญหา แล้วนำแบบวัดและแบบสอบถามไปใช้กับประชากรจริง ดังแบบสอบถามที่แสดงไว้ในภาคผนวก ก.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือติดต่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามจากทั้ง 3 สถาบันและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากรผู้วิจัยใช้วิธีแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและหาตัวแทนนิสิตนักศึกษา ช่วยประสานงานแจกและรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน

2. มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้วิจัยได้ติดต่อผ่านฝ่ายจัดทำงาน กองกิจการนักศึกษาหาตัวแทนนักศึกษาช่วยประสานงาน ในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน

ผลการเก็บรวบรวมแบบวัดและแบบสอบถาม ปรากฏว่า ได้รับแบบวัดและแบบสอบถามคืนจำนวน 354 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 286 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.79 ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับของสถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละจำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี สาขาวิชา อาชีพบิดา รายได้มารดา รายได้

บิดา รายได้มารดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิฐานะ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน สถานที่พัก เวลาและวิธีการที่ใช้ในการเดินทางมาเรียน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะนิสิตนักศึกษาด้านมาเค็ยวิลเลี่ยนนิสซิม ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยคะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความต่างของลักษณะมาเค็ยวิลเลี่ยนนิสซิม ตามตัวแปร เพศ ภูมิฐานะ อาชีพบิดา อาชีพมารดา สถานภาพครอบครัว และลักษณะการพักอาศัย ด้วยการวิเคราะห์ค่าที่ (t-test) ส่วนตัวแปร อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้บิดา รายได้มารดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและระยะเวลาในการเดินทางมาเรียน วิเคราะห์ความแตกต่างด้วยความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างได้ทดสอบทีละคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffé's Method)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะนิสิตนักศึกษาด้านสิทธิบัตร ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยคะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความต่างของลักษณะด้านสิทธิบัตร ตามตัวแปร เพศ ภูมิฐานะ อาชีพบิดา อาชีพมารดา สถานภาพครอบครัว และลักษณะการพักอาศัย ด้วยการวิเคราะห์ค่าที่ (t-test) ส่วนตัวแปร อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้บิดา รายได้มารดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและระยะเวลาในการเดินทางมาเรียน วิเคราะห์ความแตกต่างด้วยความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างได้ทดสอบทีละคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffé's Method)

4. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยคะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตามตัวแปร เพศ ภูมิฐานะ อาชีพบิดา อาชีพมารดา สถานภาพครอบครัว และลักษณะการพักอาศัย ด้วยการวิเคราะห์ค่าที่ (t-test) ส่วนตัวแปร อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้บิดา รายได้มารดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและระยะเวลาในการเดินทางมาเรียน วิเคราะห์ความแตกต่างด้วยความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างได้ทดสอบทีละคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffé's Method)

5. ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมาเคียวิลเลี่ยนนิสซึม ลักษณะด้านลักษณะด้านจิตวิทยา และความคิดเห็นที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ผู้วิจัยได้หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติดังกล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยได้หาค่าสถิติและทดสอบทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ของสถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การกำหนดค่าของมาตราส่วนประมาณค่า

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าของแบบประมาณค่าของแบบวัดและแบบสอบถามดังนี้

1. แบบประมาณค่าที่เป็นคำถามตรงให้ค่า 6 อันดับ คือ นิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะตรงหรือปฏิบัติจริงในระดับต่าง ๆ จะให้ค่าดังนี้คือ

มากที่สุดหรือเห็นด้วยมากที่สุด	ให้ค่าเป็น	6
มากที่สุดหรือเห็นด้วยมาก	"	5
ค่อนข้างมากหรือค่อนข้างเห็นด้วย	"	4
ค่อนข้างน้อยหรือค่อนข้างเห็นด้วย	"	3
น้อยหรือค่อนข้างเห็นด้วยน้อย	"	2
น้อยที่สุดหรือค่อนข้างเห็นด้วยน้อยที่สุด	"	1

2. การประมาณค่าที่เป็นคำถามภาคินิเสธให้ค่า 6 อันดับ เช่นเดียวกัน แต่มีค่าตรงกันข้ามกับแบบวัดและแบบสอบถามตรง คือถ้านิสิตศึกษามีลักษณะตรงหรือปฏิบัติจริงในระดับต่าง ๆ จะให้ค่าดังนี้

มากที่สุดหรือเห็นด้วยมากที่สุด	ให้ค่าเป็น	1
มากที่สุดหรือเห็นด้วยมาก	"	2

ค่อนข้างมากหรือค่อนข้างเห็นด้วย	ให้ค่าเป็น	3
ค่อนข้างน้อยหรือค่อนข้างเห็นด้วย	"	4
น้อยหรือค่อนข้างเห็นด้วยน้อย	"	5
น้อยที่สุดหรือค่อนข้างเห็นด้วยน้อยที่สุด	"	6

3. ในข้อ 18, 35, 36, 37, 71, 73, 77 เนื่องจากไม่มีอำนาจจำแนกแต่มีความชัดเจน
ในทฤษฎี จึง ให้ค่าคะแนนเป็นกลาง (Neutral) ให้ค่าเป็น 0

การให้ความหมายของมาตราส่วนประมาค่า

การให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น	ลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกหรือ
พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา กำหนดไว้ดังนี้	
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.50-6.00	หมายถึง นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็น มีลักษณะ หรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติด้านนั้น ๆ มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.59	หมายถึง นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็น มีลักษณะ หรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติด้านนั้น ๆ มาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็น มีลักษณะ หรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติด้านนั้น ๆ ค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็น มีลักษณะ หรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติด้านนั้น ๆ ค่อนข้างน้อย

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง นิสิตนักศึกษาที่มีความคิดเห็น มีลักษณะ หรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติด้านนั้น ๆ น้อย
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง นิสิตนักศึกษาที่มีความคิดเห็น มีลักษณะ หรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติด้านนั้น ๆ น้อยที่สุดหรือไม่มีเลย